

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ**

19 квітня 2019 року

Біла Церква
2019

УДК 811.161.2'243:378.016

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., академік НААН, д-р екон. наук, ректор університету, голова оргкомітету.

Варченко О.М., професор, д-р екон. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності, заступник голови оргкомітету.

Димань Т.М., професор, д-р с.-г. наук, проректор з освітньої, виховної та міжнародної діяльності.

Борщовецька В.Д., доцент, канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики.

Качан Л.М., доцент, канд. с.-г. наук, завідувач відділу аспірантури та докторантури, вчений секретар університету.

Царенко Т.М., доцент, канд. вет. наук, начальник відділу наукової та інноваційної діяльності.

Зубченко В.В., доцент, канд. екон. наук, начальник навчально-методичного відділу моніторингу якості освіти та виховної роботи.

Олешко О.Г., доцент, канд. с.-г. наук, координатор НТТМ університету.

Судика Н.В., відповідальний секретар, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні проблеми викладання української мови як іноземної:
Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції 19 квітня.
Білоцерківський НАУ, 2019. 84 с.

особливостей студентів, а й формування та подальший розвиток студентів, їхніх пізнавальних інтересів, особистісних якостей, діяльнісних характеристик тощо [2].

Особистісно-орієнтована технологія навчання української мови передбачає переведення студента в повноправний активний суб'єкт навчальної діяльності, забезпечує його індивідуальний розвиток не тільки як студента-мовознавця, носія теоретичних знань, а як студента-мовця, творчу активну мовну особистість з високим рівнем сформованості комунікативної компетентності.

Саме особистісно-орієнтоване навчання як гуманне й антропоцентричне передбачає й забезпечує оптимальні умови для гармонійного розвитку кожного студента як індивіда, людини, становлення його позитивної особистісної Я-концепції і з урахуванням особистісних характеристик та суб'єктного досвіду студента формування персональної комунікативної компетентності, власного зростання та самореалізації.

Сутність особистісно-орієнтованої технології сучасного заняття української мови полягає у створенні оптимальних умов для формування індивідуальної мовної особистості студента, розвитку його персональної комунікативної компетентності, особистісних структур, вироблення власної освітньої продукції у процесі вивчення навчального предмета «Українська мова».

Отже, навчальна взаємодія двох діяльностей (викладання й вивчення) передбачає партнерство учасників навчального процесу, побудоване на ідеях гуманізму, стимулювання до творчості й самореалізації як студента, так і викладача.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Варзацька Л. Формування оргдіяльнісних умінь на уроках української мови в старшій школі на академічному рівні : метод. посіб. Київ. Педагогічна думка, 2012. 144 с.
2. Маркова А. К. Психология усвоения языка как средства обучения. Москва, 1974. 240 с.
3. Подмазин С. И. Личностно-ориентированное образование: социально- философское исследование. Запорожье. Просвіта, 2000. 349 с.

УДК 378-045.32:005.336.3

ЦВИД-ГРОМ О. П.

Білоцерківський національний аграрний університет

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ ПІДВИЩЕННЯ ЇЇ ЯКОСТІ

Узагальнено наукові надбання щодо ключових аспектів інтернаціоналізації вищої освіти в Україні. Визначено пріоритетні кроки реалізації основних напрямів: інтернаціоналізації освіти і підвищення її якості. Окреслено заходи, необхідні для підвищення ролі та важливості інтернаціоналізації вищої освіти у закладах вищої освіти України.

Ключові слова: інтернаціоналізація вищої освіти, міжнародна академічна мобільність, якість освіти, освітні стандарти.

Інтернаціоналізація вищої освіти в Україні реалізує національну освітню реформу та спрямована на інтеграцію освітніх закладів у міжнародний освітній простір. Ці завдання здійснюються в контексті Стратегії ЄС (Бухарест, 2012), яка визначає два основних напрями: інтернаціоналізацію освіти і підвищення її якості. Тому, відповідно до проекту Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року, одним з напрямів реформ є «реальне входження національної системи вищої освіти у світовий освітній і науковий простір шляхом її інтернаціоналізації» [2].

За визначенням Дж.Найт, «інтернаціоналізація – це процес цілеспрямованого надання вищій освіті міжнародного, міжкультурного або глобального виміру з метою підвищення якості освіти і науки для всіх студентів і співробітників вищих навчальних закладів, а також здійснення вагомого внеску в життя суспільства» [5].

Інтернаціоналізація вищої освіти передбачає: активізацію міжнародної мобільності, збільшення кількості міжнародних освітніх програм, інтернаціоналізацію навчальних планів; підвищення ролі міжнародних зв'язків у розвитку освіти і науки та присутності Європейських комісій у розвитку інтернаціоналізації вищої освіти.

Першочерговими кроками у напрямку інтернаціоналізації залишається академічна мобільність студентів та спільні міжнародні наукові дослідження, проте недостатнє фінансування та нормативне регулювання залишаються поки що несприятливими у реалізації цього напрямку.

Основними сильними сторонами цього процесу є підвищення якості освіти, розширення доступу до вищої освіти і наукових досліджень внаслідок активної академічної мобільності, підвищення кваліфікації викладачів і науковців шляхом встановлення зв'язків з міжнародними партнерами, підготовка фахівців з навичками крос-культурної комунікації, збільшення обсягів фінансування і диверсифікація його джерел, а також, як наслідок, підвищення ефективності діяльності університетів. Через отримання зазначених вище переваг інтернаціоналізація вищої освіти позитивно впливає на національну економіку, забезпечуючи формування людського та інтелектуального капіталу високої якості, інтеграцію у світовий простір і підвищення міжнародної конкурентоспроможності [3].

Інтернаціоналізація освіти класифікується як зовнішня (міжнародна академічна мобільність) і внутрішня (впровадження світових стандартів, інтернаціоналізація навчальних курсів, міжкультурних програм тощо) [1]. Внутрішня інтернаціоналізація вищої освіти, це:

- інтернаціоналізація навчальних планів; гармонізація програм навчання;
- створення системи визнання навчальних планів і дипломів;
- зростання значущості володіння іноземними мовами й навчання англійською мовою, розвиток навичок міжкультурного спілкування;

– включення в науково-освітні професійні мережі, участь в міжкультурних програмах, розвиток навичок адаптуватися до культурних особливостей глобального академічного середовища, що сприяє особистісному розвитку;

– орієнтація на світові освітні стандарти [4].

В умовах конкуренції на міжнародному освітньому ринку успіх можуть забезпечити лише модернізовані й інтернаціоналізовані міжнародні освітні програми з можливістю викладання іноземними мовами, участю в міжнародних науково-освітніх системах. При цьому, потрібно вирішити безліч завдань: мовних, академічної культури, фінансування тощо.

Дослідники виокремлюють елементи культури університету, які необхідно розвивати в умовах інтернаціоналізації: лідерство університету в культурному середовищі регіону; проведення міжнародних заходів; міжнародне співробітництво викладачів, особисті контакти; створення професорсько-викладацькому складу умов для викладання, проведення консультацій за кордоном; створення умов для навчання, стажування, наукових досліджень студентів за кордоном; надання можливості отримання другої спеціальності з міжнародного профілю на факультетах навчального закладу [1].

Таким чином, для підвищення значення та ролі інтернаціоналізації вищої освіти в Україні необхідні такі заходи: визначити мету, очікувані результати, показники успіху; стимулювати досягнення; інтегрувати інтернаціоналізацію до стратегії університету; адаптувати освітні програми та плани до міжнародних стандартів, активізувати наукову роботу на міжнародному рівні; розвивати співпрацю із зарубіжними партнерами; проводити політику інституційної відкритості; бути готовими до зміни традиційних практик; розвивати людський потенціал для інтернаціоналізації.

Отже, інтернаціоналізація на сьогодні є одним із пріоритетів для закладів вищої освіти України, складовою підвищення її якості. Інтернаціоналізація вищої освіти – це не універсальний механізм налагодження міжнародної співпраці, а підготовка конкурентоспроможного випускника на глобальному ринку праці.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Нітенко О. В. Інтернаціоналізація вищої освіти як фактор розвитку університету. URL: <http://oaji.net/articles/2016/2923-1456733701.pdf> [Дата звернення: 26.04.2019].
2. Проект Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року / Міністерство освіти і науки України. URL: <http://osvita.ua/vnz/reform/43883/> [Дата звернення: 25.03.2019].
3. Семенець Ю. О. Інтернаціоналізація вищої освіти у пошуку перспектив вдосконалення стратегії провідних українських. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/16847> [Дата звернення: 28.03.2019].
4. Coelen R. Why Internationalize Education? International Higher Education. URL: <https://ejournals.bc.edu/ojs/index.php/ihe/article/view/9074> [Дата звернення: 01.04.2019].
5. Knight J. Internationalization: A Decade of Changes and Challenges. URL: <https://ejournals.bc.edu/ojs/index.php/ihe/article/viewFile/8001/7152> [Дата звернення: 29.03.2019].